KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 19. december 1994

om fælles særprogrammer for faglig uddannelse af toldembedsmænd (MATTHAEUS) vedrørende præferenceordninger, containerkontrol, forarbejdning under toldkontrol og toldoplag

(94/844/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 91/341/EØF af 20. juni 1991 om vedtagelse af et fællesskabsforhandlingsprogram for faglig uddannelse af toldembedsmænd (MATTHAEUS-programmet) [1], særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 4, litra c), i beslutning 91/341/EØF skal Kommissionen opstille fælles programmer for uddannelse af toldembedsmænd;

disses fælles programmer er nødvendige for at nå målene for MATTHAEUS-programmet, særlig hvad angår ensartet anvendelse af fællesskabsforskrifterne ved Fællesskabets ydre grænser;

de fælles programmer er nødvendiggjort af forskelligheden i den undervisning, der i øjeblikket gives på toldskolerne i medlemsstaterne;

et fælles uddannelsesprogram for embedsmænd, der gennemgår en grunduddannelse, er allerede vedtaget ved Kommissionens beslutning 92/39/EØF [2];

fælles særprogrammer for efteruddannelse og specialisering på toldskolerne sideløbende med det oprindelige fælles program vil gøre uddannelsen på toldområdet mere ensartet inden for hele Fællesskabet;

sådanne fælles særprogrammer er bestemt for embedsmænd med faglig erfaring;

tre fælles særprogrammer for efteruddannelse og specialisering vedrørende aktiv forædling, midlertidig indførsel og forsendelse er allerede vedtaget ved Kommissionens beslutning 93/15/EØF [3];

fire andre fælles særprogrammer vedrørende præferenceordninger, containerkontrol, forarbejdning under toldkontrol og toldoplag er nødvendige;

det skyldes, hvad præferenceordninger, forarbejdning under toldkontrol og toldoplag angår, procedurernes økonomiske betydning og, hvad containerkontrol angår, prioriteringen af bekæmpelsen af svig;

undervisningen under disse programmer vil fremme en ensartet anvendelse af toldforskrifterne i Fællesskabet og sikre, at det indre marked fungerer effektivt;

de embedsmænd, som disse fælles særprogrammer er bestemt for, bør i kraft af deres faglige erfaring kunne få maksimalt udbytte af dem og således i fremtiden sikre en bedre anvendelse af Fællesskabets toldforskrifter og en mere effektiv bekæmpelse af svig;

de i denne afgørelse fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra MATTHAEUS-Udvalget —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I medlemsstaternes toldskoler indføres to fælles særprogrammer for toldembedsmænd, i det følgende benævnt »særprogrammer«, hvis indhold er anført i henholdsvis bilag I, II, III og IV.

Artikel 2

I denne afgørelse forstås ved:

1) »toldskole«: enhver skole, hvor toldembedsmænd modtager undervisning som led i faglig uddannelse

2) »embedsmænd med faglig erfaring«: embedsmænd, der allerede har gennemgået en grunduddannelse i den i artikel 2, nr. 2, i beslutning 92/39/EØF anførte betydning eller, i mangel heraf, embedsmænd med tilstrækkeligt generelt kendskab til toldområdet til at kunne uddybe de emner, som indgår i særprogrammerne.

[1] EFT nr. L 187 af 13. 7. 1991, s. 41.
[2] EFT nr. L 16 af 23. 1. 1992, s. 14.
[3] EFT nr. L 10 af 16. 1. 1993, s. 19.

Artikel 3

Særprogrammerne er bestemt for toldembedsmænd med faglig erfaring, som varetager anvendelsen af den del af Fællesskabets retsforskrifter, disse programmer omfatter, eller bekæmpelsen af svig i forbindelse med containere, uanset de pågældende embedsmænds tjenestested.

Artikel 4

Undervisningen inden for særprogrammerne foregår over et passende tidsrum, således at de underviste embedsmænd opnår tisltrækkelige færdigheder til den fremtidige anvendelse af de pågældende procedurer og kontrollen med containere.

Artikel 5

Hver medlemsstat meddeler Kommissionen, hvilke bestemmelser og praktiske retningslinjer den har fastsat for gennemførelsen af særprogrammerne.

Artikel 6

Gennemførelsen af særprogrammerne er ikke til hinder for supplerende nationale programmer i toldskolerne.

Artikel 7

Denne afgørelse anvendes fra den 1. januar 1995.

Artikel 8

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1994.

På Kommissionens vegne

Christiane SCRIVENER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Særprogram : præferenceordninger (varers oprindelse)

1. GENERELLE BETRAGTNINGER

Præferenceordningers indvirkning på tolden ; afgørende betingelser for bestemmelse af den toldsats, der faktisk skal anvendes.

2. PRÆFERENCEORDNINGER, SOM EF ANVENDER OVER FOR TREDJELANDE ELLER GRUPPER AF LANDE

2.1. Oversigt over præferenceordningerne og deres juridiske grundlag som fastsat i Fællesskabets aftaler eller autonome retsakter.

EF — lande i Central- og Østeuropa ; EF — Tyrkiet ; EF — EFTA (EØS) ; Middelhavslande, EF — AVS-stater ; OLT ; GSP.

2.2. Anvendelsesområde for præferenceordninger, hvad varen angår.

Betingelser for indrømmelse af præference under de forskellige præferenceordninger.

Kriterier for anvendelse af en præferenceordning ; oprindelse og fri omsætning (Tyrkiet).

Varers status i fri omsætning og med oprindelsesstatus : differentiering og virkninger for indrømmelse af præference.

3. BESTEMMELSE AF VARERS OPRINDELSE

3.1. Retsgrundlaget for oprindelsesbestemmelse af præferencevarer (de forskellige aftalemæssige præferenceordningers »oprindelsesprotokoller«) ; EF's toldkodeks (artikel 27) og gennemførelsesbestemmelserne hertil (artikel 66 ff.).

Differentiering i forhold til EF's toldkodeks (artikel 22-26) og gennemførelsesbestemmelserne hertil vedrørende EØF-oprindelse ; anvendelsesområde for disse tekster (lovgivning for udenrigshandelen) ; anerkendelse af oprindelsesstatus i henhold til EF's toldkodeks (artikel 22-26) og gennemførelsesbestemmelserne hertil (artikel 23 og 24 i EF's toldkodeks og artikel 35-65 i gennemførelsesbestemmelserne) ; prioriterede særlige regler for anerkendelse af oprindelsesstatus i præferenceordningerne.

3.2. Oprindelseskriterier i bestemmelserne om præferenceoprindelse (oprindelsesprotokoller) ; EF's toldkodeks (artikel 27) og gennemførelsesbestemmelserne hertil (artikel 66 ff.).

3.2.1. Territorialprincippet ved fremstilling af varer med oprindelsesstatus.

3.2.2. Varer fremstillet udelukkende på en præferencepartners område.

3.2.3. Tilstrækkelig bearbejdning eller forarbejdning på en præferencepartners område (positionsskifte, regler fastlagt i listerne, f.eks. procentdel af værdien, udførelse af en bestemt bearbejdning, mindstebehandling, varer i sæt osv. ...).

3.2.4. Kumulationsregler.

4. DIREKTE FORSENDELSE

5. REGLER OM IKKE-TILBAGEBETALING (EF — TYRKIET, EFTA, ISRAEL, FÆRØERNE)

6. DOKUMENTATION FOR OPRINDELSESSTATUS

6.1. Dokumenter vedrørende de forskellige præferenceordninger (EUR.1, EUR.2, formular A, formular APR, fakturaerklæringer). Forenklinger for »godkendte eksportører«. Særlige bestemmelser for rejsendes personlige bagage og småforsendelser.

6.2. Udstedelse af dokumentation for oprindelsesstatus.

6.2.1. Kompetente toldsteder.

6.2.2. Anerkendelse af forhåndsattesteringer (leverandørerklæring INF 4, Rådets forordning (EØF) nr. 3351/83 [1]).

[1] EFT nr. L 339 af 5. 12. 1983, s. 19.

6.2.3. Efterfølgende fremlæggelse.

6.2.4. Duplikat.

6.2.5. Erstatning af certifikater.

6.3. Fremlæggelse og godkendelse af dokumentation for oprindelsesstatus.

6.3.1. Undersøgelse af dokumentationen for oprindelsesstatus (frist for fremlæggelse, bindende virkning, administrativ bistand, anmodning om efterfølgende kontrol).

6.3.2. Efterfølgende fremlæggelse af dokumentation for oprindelsesstatus.

BILAG II

Særprogram : containerkontrol

1. GENERELT

1.1. Baggrund.

1.2. International konvention om sikre containere af 1972.

1.3. Teknisk terminologi og udformning af containere.

1.4. Containertyper.

1.5. Kodning, identifikation og mærkning.

1.6. Midlertidig indførsel af containere (Se det fælles særprogram om midlertidig indførsel vedtaget ved kommissionsbeslutning 93/15/EØF).

1.7. Forsendelse af containere og forenklede procedurer ved adgang og ankomst.

2. ORGANISATION AF FORSENDELSE MED CONTAINERE

2.1. Logistik. Multimodalt forløb.

2.2. Havne- og søfartserhverv.

2.3. Ansvar.

2.4. Forsendelsesaftaler.

2.5. Typer af varer.

2.6. Dokumenter :

— konnossement

— manifest.

3. SVIGAGTIG ANVENDELSE AF CONTAINERE

3.1. Omkostninger og tekniske omstændigheder ved den fysiske kontrol.

3.2. Risikoen for alvorligt bedrageri :

— falske værdiangivelser (transportomkostninger, forsikring . . .)

— falske mængdeangivelser (vægt, diverse indvirkninger . . .)

— smuglergods (bl.a. narkotika).

3.3. Svigagtige fremgangsmåder i forbindelse med smuglergods.

4. BEKÆMPELSE AF SVIG (herunder narkotika)

4.1. Dokumentundersøgelse :

4.1.1. Kontrol af samhørigheden af de dokumenter, der vedlægges angivelsen (fakturaer, ladelister osv. . . .)

4.1.2. Analyse af forsendelsen :

— undersøgelse af ruten.

— ejerne, mellemled.

4.1.3. Målretningsmetode.

4.1.4. Bekæmpelse af svig og internationalt samarbejde :

— SCENT (System Customs Enforcement Network)

— nationale og internationale organer (politi, gendarmeri, Interpol, Zollkriminalamt . . .)

— meddelelser inden for EF.

4.2. Fysisk kontrol.

4.2.1. Fysisk undersøgelse.

4.2.1.1. Ind- og udvendig undersøgelse af containerne og detaljeret kontrol af varen.

4.2.1.2. Kontrol ved afgang.

4.2.1.3. Kontrol ved ankomst.

4.2.1.4. Overførelse af kontrol.

4.2.1.5. Supplerende kontrol.

BILAG III

Særprogram : forarbejdning under toldkontrol

1. RETSGRUNDLAG OG DEFINITIONER

2. BETINGELSER FOR BEVILLING TIL PROCEDUREN

2.1. Tilfælde, hvor proceduren for undertoldkontrol er tilladt (artikel 131 i toldkodeksen).

2.2. Betingelser (økonomiske forudsætninger o.a. betingelser) jf. artikel 133 i toldkodeksen.

2.3. Meddelelse af bevillingen og den frist, inden for hvilken de forarbejdede varer skal være angivet til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse.

3. TOLDFORMALITETER

3.1. Henførsel under proceduren :

— angivelse

— sikkerhedsstillelse.

3.2. Afslutning af proceduren :

— tilladt ny toldmæssig bestemmelse eller anvendelse

— overgang til fri omsætning.

3.3. Beskatningselementer (artikel 135 i toldkodeksen) ; anvendelse af toldforskrifter (artikel 136 i toldkodeksen) ; regler for, hvornår de handelspolitiske foranstaltninger finder anvendelse, og hvornår ikke (artikel 130 i toldkodeksen).

4. KONTROL MED PROCEDURENS ANVENDELSE (kun forarbejdning under toldkontrol, ikke overgang til fri omsætning)

4.1. Verifikation af varerne og af dokumentkontrol.

4.2. Udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

BILAG IV

Særprogram : toldoplag

INDLEDNING

Definition

1. TOLDOPLAG

1.1. Generelt — indførsel — sondring mellem sted og procedure.

1.1.1. Referencer : EF-toldkodeksen, artikel 98-113. Gennemførelsesbestemmelserne, artikel 503-548.

1.1.2. Principper :

— oplæggelsesfunktionen — sondring i forhold til midlertidig opbevaring
— tidsubegrænset oplæggelse
— oplagsberettigelse for alle ikke-fællesskabsvarer (bortset fra undtagelser begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sædelighed).

1.1.3. De implicerede parter :

— oplagshaveren
— oplæggeren.

1.2. De forskellige typer oplag.

1.2.1. Offentlige toldoplag : A - B - F.

1.2.2. Private toldoplag : C - D - E.

1.3. Betingelser for bevilling til toldoplagsvirksomhed.

1.3.1. Begrundelse for økonomisk behov for oplæggelse.

1.3.2. Personlige forudsætninger.

1.3.3. Godkendelse af lagerlokalerne (undtagen for type E).

1.3.4. Meddelelse af bevilling.

1.3.5. Sikkerhedsstillelse.

1.3.6. Føring af lagerregnskab.

2. GENNEMFØRELSE AF TOLDOPLAGSPROCEDUREN FOR IKKE-FÆLLESSKABSVARER

2.1. Formaliteter ved henførsel under toldoplagsproceduren og dens afslutning.

2.1.1. Henførsel under proceduren :

— normal fremgangsmåde
— forenklet fremgangsmåde
ufuldstændig toldangivelse
forenklet angivelsesprocedure
hjemstedsordningen.

2.1.2. Afslutning af proceduren :

— toldmæssige bestemmelser eller anvendelser for afslutningen
— fremgangsmåde :
— normal fremgangsmåde
— forenklet fremgangsmåde
— ufuldstændig toldangivelse
— forenklet angivelsesprocedure
— hjemstedsordningen.

2.2. Lempelser.

Bevillingskrav.

2.2.1. Fælles oplagring af varer med forskellig toldmæssig status.

2.2.2. Sædvanlige behandlinger.

2.2.3. Midlertidig fjernelse.

2.2.4. Overførsel af varer fra et toldoplag til et andet uden at proceduren bringes til ophør.

3. TOLDOPLAGETS ANVENDELSE TIL OPLAGRING AF EF-LANDBRUGSVARER

3.1. Henførsel.

3.2. Lagerregnskab.

3.3. Behandlinger.

3.4. Afslutning.

3.5. Afvisning eller ugyldiggørelse af toldangivelser.

4. BENYTTELSE AF TOLDOPLAGET UDEN HENFØRSEL AF VARERNE UNDER TOLDOPLAGSPROCEDUREN

4.1. Ikke-fællesskabsvarer indført under en anden procedure end toldoplagsproceduren.

4.2. Fællesskabsvarer bortset fra landbrugsvarer.

4.3. Fællesskabslandbrugsvarer bestemt til forarbejdning.

5. KONTROL

5.1. Kontrol af lagerregnskab

— overensstemmelseskontrol

— månedlig opgørelse.

5.2. Fysisk kontrol af varer og lagerbeholdninger.

5.3. Kontrol med gennemførelsen af toldoplagsproceduren og de tilladte lempelser (jf. 2.2).

5.4. Kontrolplanlægning.